

περιλάβη πολλοὺς τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε, ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν ἑλλήνων δὲν ἀπέθανον ἐξ εὐλογίας, χολέρας, καίλιακῶς τύφου καὶ ἐκ τῶν ἐπιστρατεύσεων ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῇ φιλανθρωπικῇ τούτῳ καταστάσει.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μελλούσης ἀντιγραφῆς

Παραργὸς

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΕΙΣ

Εἰς τοὺς μικροὺς Ταμίους τοῦ ζῶντος ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας λόγῳ βραδυπορίας καὶ λόγῳ ἀναρχίας, διότι τῶν βιβλίων δὲν ἔφερον τὰς λήσεις, ὁ κύριος Τρικούπης ἐπέβαλ' ἐπιπλήξεις: τοὺς εἶπε νὰ μαρθάνουν καλὰ τὸ μάθημά των καὶ φρόνιμα νὰ παίζον, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων, ἐπὶ τὸ δρόμο νὰ μὴ τρέχουν, τὴν τσέκα νὰ μὴν κλαίει καὶ οὐτε ποτὸ ὄσον μάγκαις λόγια κακὰ νὰ λέει, εἰς ὅσα λέει ὁ κόσμος νὰ λέν' πῶς δὲν πιστεύουν καὶ ὅταν τυχόν κοιμοῦνται ψωμί νὰ μὴ τρητεύουν.

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Φημίξεται τὸ ἔθνος εἰς ἀρετὰς καὶ εἰς κάλλη ἀλλὰ δὲν ὑποθέτει κανέναν πρὸς στιγμήν πῶς, σὺν τοῖς τόσοις ἄλλοις, ἀκόμα καὶ οἱ δασκάλοι πρωτεύουν ἐπὶ τὸν ρεθόλθερ, καθὼς καὶ εἰς τὴν πυγμὴν Ἄφοῦ προχθεὶς ἀκόμα — ὦ! τλήμων ἐποχὴ! — εἰς δάσκαλος σκοπεύει καὶ εἰς ἄλλος πυγμαχεῖ.

Η ΒΡΟΧΗ

Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους αὐτοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν οἱ βαδίζον τὰ πάντα ἐν εὐχῇ, ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ κοριοροῦ καλῶναι κάπου κάπου νὰ πιάνη μὲν βροχὴ.

Κακίσιος

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΓΧΝΟΥΣ

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἐπερτάτη ἀνάγκη μοὶ ἐπιβάλλει δις τῆς ἡμέρας νὰ διέρχωμαι, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς κατοικίας μου, διὰ τῆς ὁδοῦ «Πινακωτῶν» καὶ τῆς λεωφόρου «Πανεπιστημίου». Δὲν γνωρίζετε μεθ' ὀπόσης θλίψεως διηρχόμην τὴν δευτέραν τούτων, ὅχι διότι εὕρισκον ἐν αὐτῇ θνησιματὰ ζῶα, ἢ διότι συνήντων τὸν κ. Σταμούλην, καθ' ὅσον καὶ ἡ ὁδὸς τῶν «Πινακωτῶν» ἔχει τὴν φρικώδη λάσπην, τὴν ἀνυπόφορον σκόνην καὶ ὅλα τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἐκρέουσιν εἰς τὰ πεζοδρόμια εἰς ἐνδειξίν τῆς αἰωνίας τυφλότητος τὴν ὁποῖαν πάσχει ἡ ἀστυνομία. Ἐθλιβόμην μεγάλως ὅταν διηρχόμην τὴν λεωφόρον «Πανεπιστημίου», διότι ὑπόδρα ἔβλεπον ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν ἀτυχῆ Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῆς στήλης γυμνὸν καὶ τετραχελισμένον τλαιπωρούμενον, ὡς ἀληθῆ στήλην τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σηλήμαν ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους τοῦ θεοῦ ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει. Ἡλπίζον, ὅτι κατὰ τὸν χειμῶνα μάλιστα ἐγκαίρως θὰ ἐλαμβάνετο πρόνοιαν καὶ, ὅτι θὰ ἐπέσυρον τὰ βλέμματα τῶν φιλευσπλαγγχνῶν.

Δὲν ἄρκει ὅμως, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι δὲν ἐλήφθη οὐδεμίαν φροντίδα διὰ τοὺς τλαιπωρούμενους τούτους πάσχοντες θεοῦ, ἀλλ' ἰδοὺ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν «Πινακωτῶν» ὁ κ. Σηλήμαν καὶ ἄλλον Ἀπόλλωνα μὲς παρουσιάζει ἐπὶ τοῦ ἀνεγειρομένου Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν περιβολῇ Ἀδαμιαίᾳ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχη τὸ φύλλον τῆς συκῆς.

Ἐπειδὴ μὲ τὰς τάσεις τὰς ὁποίας ἔχει ὁ κ. Σηλήμαν, ν' ἀγοράσῃ ὅλας τὰς ἀθηναϊκὰς οἰκίας, εἶνε δυνατόν νὰ ἴδωμεν ἡμέραν τινὰ εἰς ὅλας τὰς οἰκίας ἕνα θεὸν ἢ μίαν θεῶν τῶν προγόνων μὲς γυμνὴν, διὰ τοῦτο ποιῶμαι ἐκκλησίαν εἰς πάντα φιλευσπλαγγχνον καὶ ζητῶ τὴν ὀβολὸν τοῦ, ὅπως ἀγορασθῶσι διὰ τοὺς τλαιπωρούμενους τούτους ἐκπτώτους θεοὺς ἐνδύματα καὶ πρὸ πάντων... παρτελώρια, ἔστω καὶ ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ρετσίνας.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Δουλὸς σας

Τσοπανάιος

— Ἐκέκτησε τὸν Τρικούπη;
— Ἐδοκίματα ἀλλὰ δὲν δέχεται ...